

Bright eyes

De zoektocht

Alweer heel wat jaren geleden, herfst 1999, was ik op zoek naar een nieuw model. Iets wat je niet zo heel vaak in de lucht ziet staan. Tijdens de zoektocht viel mijn oog op een aparte vlieger. Dit moest hem worden.

De wanwan

Het model is een wanwan en is van origine een Japanse vlieger. Wanneer je op het internet gaat surfen vindt je de oorsprong van deze vlieger. Het model stamt van rond 1692 (zie ook <http://www.asahi-net.or.jp/~ET3M-TKKW/h4.html>) en was rond de 10 tot 20 meter in doorsnede. Deze gigantische vliegers werden met enorme kabels in de sterke zeewind op Tokushima Island gevlogen en je had dan wel 200 man nodig om hem vast te houden (zie ook <http://www.kiteman.co.uk/JapaneseKiteCollection1.html>).

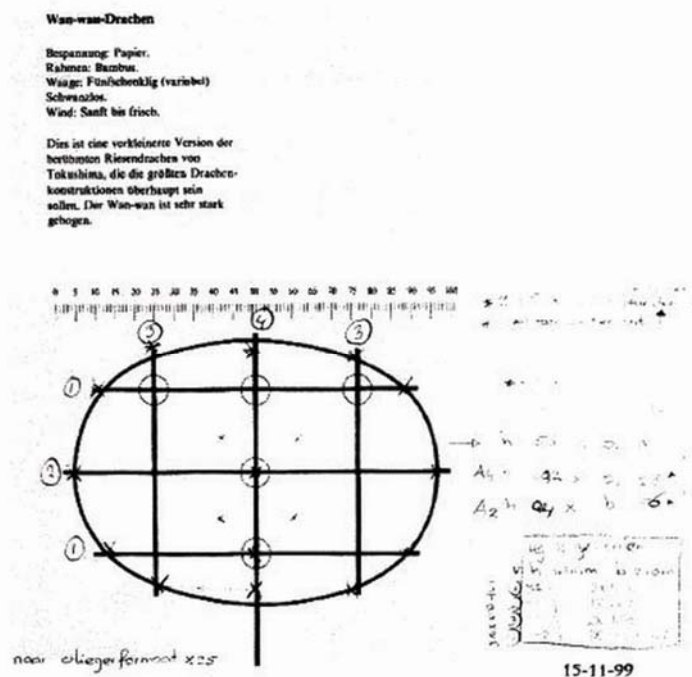
Het was natuurlijk niet mijn bedoeling om er eentje van die afmetingen te maken maar van wat een hanteerbaarder formaat.

Tegenwoordig kun je enorm veel informatie van het internet halen maar de informatie van mijn vlieger heb ik in die tijd nog uit verschillende vliegerboekjes gehaald waarvan ik alleen "Drachen" van David Pelham kan herinneren. Ook Hans Snoek heeft mij indertijd nog informatie toegestuurd.

Mijn wanwan

Het model wat ik aangehouden heb is 1,44 meter hoog en 2 meter breed. Ik heb de tekeningen van David Pelham aangehouden en het lijkt erop dat dit toch heel anders is dan de originele wanwan's. Als ik nu op het internet kijk dan zijn de originele wanwan's veel minder ovaal en worden veel vlakker gevlogen, met minder bolling ook hangt er een dik touw aan als staart. In de Pelham bouwbeschrijving staat dat de vlieger "sehr stark gebogen ist" zodat de vlieger in de lucht een rondje lijkt. Als je dit wilt bereiken met mijn verhoudingen moet er dus een beste bolling in.

De toming zou moeten bestaan uit 5 punten. Zie ook figuur 1.

Aldus was het model een feit.

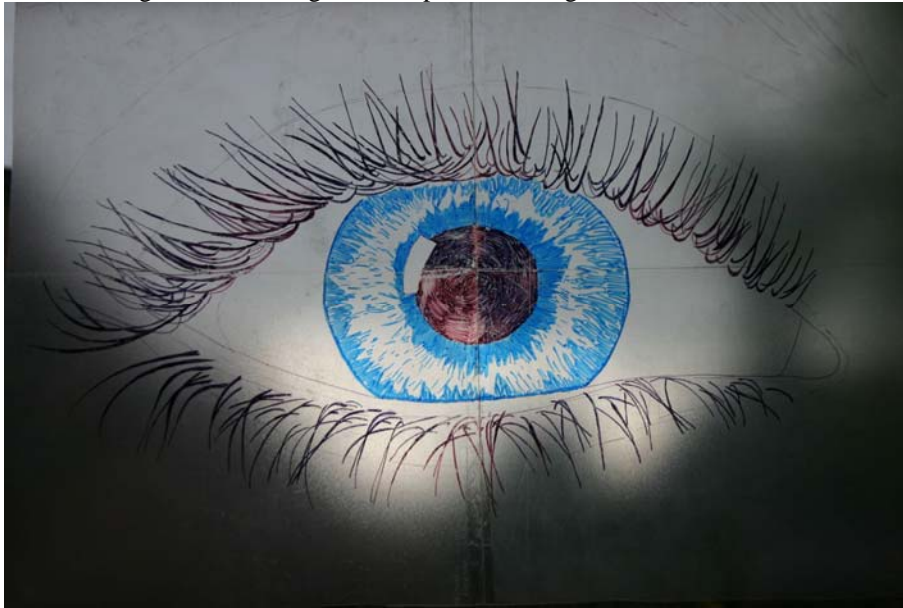
De afbeelding

Zoals ik al zei was het 1999 en mijn vader kreeg op zijn werk een mooie kalender van het automerk Audi. Ik zag de voorkant en de beslissing was genomen. Dit moest het ontwerp van mijn twee nieuwe vliegers worden. Twee inderdaad want een oog is nooit alleen.

Zo begon ik aan het bouwen van de vliegers.

De techniek

De vliegers zelf zijn gemaakt van spinaker nylon met stokken van fiber. Rondom zit er een dun fibertje in om het ovaal mooi op spanning te houden. Het oogwit is met applicatie techniek ingenaaid. Ik had de originele foto overgetrokken op een sheet figuur 2.

en deze met behulp van een overheadprojector op het werk met potlood op de vlieger getekend zodat ik een beetje een richtlijn had hoe ik het oog moest schilderen.

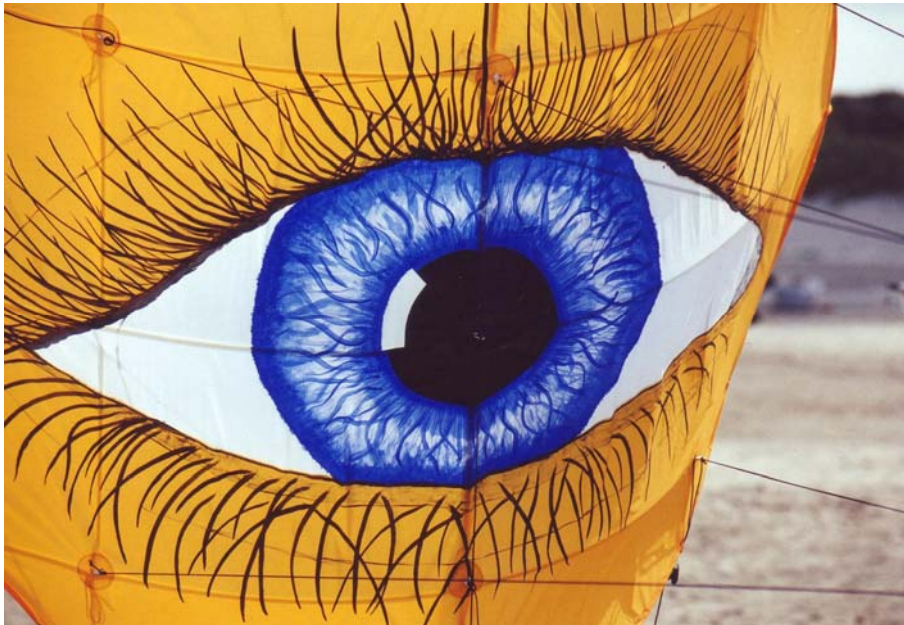
Hierna heb ik de wimpers en de lijnen van het oog aangezet met zwarte verf.

Voor het schilderen van mijn vliegers gebruik ik al jaren een airbrush verf van het merk Createx. Deze verf is lekker dun en in alle kleuren te krijgen van dekkend tot transparant. En wat het belangrijkste is, het gaat er nooit meer af.

Ik heb een van mijn eerste vliegers, een sanjo rokkaku met een vogel motief van MC Esscher, met dezelfde techniek gemaakt en dus ook deels geverfd. Ik ben niet bepaald voorzichtig met mijn vliegers en ga rustig op het doek staan als de verfkant op het strand ligt (alleen met steen als ondergrond maak ik een uitzondering). Aan de verf van deze al 15 jaar oude vlieger is nog NIETS te zien.

De pupil is met behulp van een sjabloon met airbrush gespoten. Helaas keken de ogen wat scheel want ik had niet gezien dat het witte "blinkertje" in de pupil niet gespiegeld was. Deze door de lichtinval veroorzaakte glinstering geeft nu juist een kloppende kijkrichting aan het oog. Zonder die glinstering is het een oog zonder leven. Maar het klopt niet als in beide pupillen het glinstertje op een andere plaats zit. Helaas wil deze verf er niet meer af en moest er dus gelijk een transplantatie plaatsvinden. Jammer maar vliegers bouwen blijft nu eenmaal handwerk.

De iris is met transparante blauwe Createx geschilderd. Ik vond het erg moeilijk om de juiste kleur blauw te vinden die mij aansprak. Toen kwam mijn vriendin uit Engeland terug met een prachtig pigment. Figuur 3 (zij wist dat ultra marijn blauw een van mijn favoriete kleuren is) en de combinatie was gemaakt. Is zou wat van deze pigment in de Createx doen en zo werd de mooie blauw gemaakt. Nu ben ik geen kunstenaar en het kostte me dan ook nog heel wat moeite om twee redelijk gelijke, toch ook wel realistische irissen te schilderen. Avonden zat ik voorovergebogen over de doeken met een kwastje en de verf en was uiteindelijk redelijk tevreden met het resultaat.. Figuur 4 en 5.

De tijdsspanne

Tot zover verliep de bouw lekker vlot. Maar nu kwamen er wat haperingen. Met de eerste toming volgens de tekening vloog de wanwan niet. Hij maaide wat in de lucht en stortte zich doorlopend ter aarde. Wat ik ook probeerde met mijn beperkte technische inzicht de vlieger kwam niet stabiel van de grond. Door er een “nood staart” aan te maken was de vlieger nog een beetje onder controle te houden zij het met moeite.

De foto's uit die tijd zijn dan ook echt gelukstreffers. Figuur 6

Hierna zit er een rustperiode in de bouw. Ik ging met mijn man 2 maanden naar Nieuw Zeeland in 2001 en de voorbereiding hiervan nam alle tijd in beslag.

In de jaren daarop kregen we onze kinderen en lag het vliegeren ook wat stil. Figuur 7.

Zo nu en dan probeerde is wel eens wat en ontdekte dat hij met een staart best stabiel te krijgen was. We discussieerden binnen de club van de Wypûst hoe het dan wel zou moeten, wel of geen staart, met toomlijnen etc. Iedereen had een andere mening. Pas in 2004 begon ik weer te vliegeren met de ogen kwamen langzaam weer in beeld.

Op Fanø 2007 werd ik weer fanatiek en hebben we met zijn allen nog een soort van edotoming aan de vlieger gezet en de lijnen verlengd. Deze verandering alleen gaf echter geen goed resultaat.

In de winter van 2007-2008 heb ik de knoop doorgemaakt. Er kwam een staart van parachutestof. Helaas had ik pas op Fanø 2008 tijd om er serieus mee te proefvliegeren ook al waaide het een halve orkaan. Dit begon erop te lijken.

De luchtdoop

9 jaar na de start van de bouw was het dan zover. Op het 30-ste vliegerfeest in Scheveningen kwamen de ogen in actie. Samen met Adri uit Rotterdam vloog ik de ogen. Figuur 8 en 9. Net als met een edo toom kun je de ogen besturen. Heel erg stabiel zijn ze nog niet maar ze zijn controleerbaar. Waarschijnlijk ga ik er nog twee diagonale stokken in zetten zodat de vlieger niet meer tordeert en daardoor onbestuurbaar wordt.

Het is een prachtig gezicht twee van die grote heldere ogen die met elkaar dansen boven het strand. Wat een prachtige afsluiting van mijn vliegerseizoen. Een fantastisch feest op het Schevingingse strand met schitterend weer en geweldige gasten en dan nog deze luchtdoop op het demoveld.

Ik was dan ook zeer verguld met het uiteindelijke resultaat.